

РЕШЕНИЕ

№ 159

гр. Габрово, 31.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ГАБРОВО в публично заседание на двадесет и първи юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Полина Пенкова

при участието на секретаря Милкана Ив. Шаханова Балтиева
като разгледа докладваното от Полина Пенкова Гражданско дело №
20234200100174 по описа за 2023 година

за да се произнесе ,взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по предявен от М. Д. Р., чрез пълномощника адв. И. срещу „ЗАД ОЗК-ЗАСТРАХОВАНЕ „АД иск за заплащане обезщетение за претърпени неимуществени и имуществени вреди от ПТП на 26.06.2018г. ,ведно със законните последици.

В исковата молба се излагат твърдения, че на 26.06.2018г. при настъпило ПТП е пострадал ищецът . Твърди се ,че ПТП е причинено от водача на лек автомобил О., застрахован при ответника. Описани са уврежданията ,които е получил ищецът и проведеното лечение ,както и търпените болки и страдания. Твърди се ,че същите се намират в пряка причинно-следствена връзка с противоправното деяние на водача К.М.. Към ответника е била отправена претенция по чл.380 КЗ на 17.09.2018г., по която не е изплатено обезщетение. Ищецът счита,че справедливият размер за обезщетяване на претърпените от него неимуществени вреди от процесното ПТП е 25 500лв., а за имуществените 80лв. Претендира се тези суми да бъдат заплатени от ответното застрахователно дружество, ведно със законната лихва от 17.09.2018г., като и разноските по делото.

В депозирания писмен отговор ответникът е навел доводи за местна неподсъдност на спора на ОС-Габрово , позовавайки се на чл.105 ГПК и неприложимост на чл.115 ГПК при искове по чл.226 КЗ. Изложени са доводи и за неоснователност на исковата претенция. Направено е възражение за съпричиняване от пострадалия поради това, че се е возил в МПС без правилно поставен предпазен колан. Оспорва се ,че ищецът е получил всички описани в исковата молба вреди и тяхната продължителност.. Оспорен е и размерът на претендираното обезщетение за неимуществени вреди като прекомерно завишен. Претенцията за имуществени вреди е оспорена като неоснователна . Направено е възражение за изтекла погасителна давност за вземането по предявения акцесорен иск за

мораторна лихва.Изложени са доводи и за неоснователност на този иск.

Съдът ,като взе предвид събраните по делото доказателства и наведените от страните доводи, прие за установено следното :

От събраните по делото доказателства се установява ,че с влязло в сила решение по нахд.№308 /2022г. на РС-Севлиево К. Б.ов М. е признат за виновен в това ,че на 26.06.2018г. в землището на с.Б. ,общ.С. ,при управление на товарен автомобил „О.“ с рег. № ** , нарушил правилата за движение по пътищата :чл.20, ал.1 ЗДВП и по непредпазливост причинил на М. Д. Р. средна телесна повреда – контузия на гръдния кош с разместено счупване на гръдна кост ,на ниво средна трета , довело до трайно затрудняване движението на снагата , с което извършил престъпление по чл.343, ал.1, ,б“б“, пр.2 във вр. с чл.342, ал.1 НК.

Не се спори по делото ,че към момента на ПТП, управлявания от К.М. автомобил, е бил със сключена застраховка „Гражданска“ отговорност“ в ответното дружество, което се установява и от приложената по делото справка.

Пострадалият М. Д. Р. е предявил извънсъдебно пред застрахователя претенция за изплащане на застрахователно обезщетение, входирана при ответника на 17.09.2018г. Не се твърди и не са представени доказателства за извършено плащане.

По делото са представени платежни документи за сумата от 34.80лв. заплатена потребителска такса на 02.07.2018г. и са сумата от 46.00лв. за закупен медикамент „фраксипарин“.

От представената медицинска документация и приетата по делото СМЕ се установява, че болничният престой на ищеца е бил през периода 27.06.2018г. – 02.07.2018г. При ПТП на 26.06.2018г. ищецът е получил разместено счупване на гръдна кост в средната й трета, счупване на второ дясно ребро с минимален излив на течност в дясната гръдна кухина. Оплаквания за болки в дясната ръка без видими травматични увреждания. Приложено е консервативно медикаментозно лечение и поставяне на специален корсет, поддържащ рамената в изправено положение. Хигиенно-диетичен режим за периода 27.06.2018 – 30.09.2018г. Предписана анти тромботична профилактика. През първия месец след произшествието използвал обезболяващи. В продължение на един месец след изписването имал силни болки в гръдната кост, не можел да се навежда ,да се обува , да ляга и става свободно и свободно да си служи с ръцете. За период от около три месеца е имал болки при движение на снагата и при извършване на спонтанни дихателни движения и физическата му активност била ограничена относно упражняване на трудова дейност .

Започнал работа, въпреки че все още имал болки в гърдите при по интензивни физически натоварвания. След шестия месец от ПТП можел свободно да упражнява физически труд. Най-интензивни са били болките през първия месец, след което са намалявали по интензитет, но са ограничавали работоспособността на пострадалия. Към настоящия момент е настъпило пълно възстановяване. Само зимните месеци, при застудяване усеща дискомфорт в областта на гърдите. Травмите могат да се получат вследствие на правилно поставен предпазен колан, като следва да се е намирал дясно на водача на автомобила .Поставеният предпазен колан е довел до травматичните увреждания на гърната кост и втора дясна ребрена дъга. Приложените по делото фискални бонове са за заплатени средства, които са били необходими и относими към лечението. При извършения преглед на

16.07.2023г. вещото лице е констатирало ,че към момента не се установява видима деформация в областта на гръдния кош ,липсва спонтанна и палпаторна болезненост.

От обясненията на вещото лице д-р Р. в с.з. се установява, че счупването на гръдната кост се състои от разделянето ѝ на два фрагмента , има разместване на фрагментите и хлътване на единия по-навътре в гръдната кост. Това се отнася и за счупването на второто ребро. Интензитета на болките в рамките на едни месец е посочен с оглед , че са довели до трайно затрудняване движението на снагата за този период от време ,след което са отслабнали и могат да бъдат преценени като временно разстройство на здравето. Ако е бил без поставен предпазен колан, ще има травми по главата . При отворена въздушна възглавница не може да се получи такава травма.

Заклучението на САТЕ е , че ищецът се е возил на предна дясна седалка и е бил с правилно поставен предпазен колан. При удара са задействани и двете предпазни възглавници ,пред водача и пътника.

Констатациите на вещите лица са направени въз основа на професионалния им опит и компетентност , като съдът приема за обосновани и обективни заключенията на СМЕ и САТЕ.

От показанията на св.У. се установява, че тя е управлявала автомобила,в който се е возил пострадалия ,при настъпване на процесното ПТП. Ищецът бил с поставен предпазен колан. След удара трудно поемал въздух , оплаквал се , че нещо го пробоща в гърдите. Свидетелката му помогнала да излезе през шофьорската врата , защото неговата била опряна в мантинелата. След като излязъл от колата ,се държал за гърдите и се оплаквал, че го пробоща. Бил приет в Спешна помощ в гр.С., а след това откаран в гр.П., в гръдна хирургия. При прегледа се установило, че има пукната гръдна кост и счупени ребра. Вкъщи носел корсет. Имал пробощдания при поемане на въздх, не можел да спи по гръб, първите месеци имал нужда от чужда помощ , да му помага да се съблича и облича. Известен период се налагало до ходят до Спешна помощ в С. ,за да му поставят инжекции. Около три месеца бил в болничен . И сега се оплаква от болки на моменти. Външно има изпъкнал белег на гърдите , който е видим, външна изпъкналост на костта, където е бил удара. При промяна на времето усеща болки и взема обезболяващи. След третия месец се наложило да се върне на работа.

Съдът не кредитира показанията на св.У. в частта, в която твърди, че има видим белег - външна изпъкналост на костта ,където е бил удара , която си личи. В СМЕ вещото лице е отразило своите лични впечатления при извършения преглед на ищеца на 16.07.2023г. , като изрично е посочено ,че не се установява видима деформация в областта на гръдния кош. В исковата молба също не се твърди за останала видима деформация на костта. В останалата част , ценени при условията на чл.172 ГПК, съдът кредитира показанията на св. У. , тъй като не се опровергават от останалите доказателства по делото.

При така събраните доказателства, предявеният иск срещу ответното застрахователно дружество за обезщетяване претърпените от ищцата неимуществени и имуществени вреди в резултат на ПТП на 26.06.2018г., е основателен.

Пасивната легитимация на ответното застрахователна дружество е обусловена сключената към датата на произшествието застраховка „Гражданска отговорност „ за лекия автомобил, причинил процесното ПТП.

Преди предявяване на иска ищецът извънсъдебно е предявила пред ответника претенцията си за обезщетяване на претърпените вреди от процесното ПТП, като към момента такова обезщетение не е платено.

Фактическият състав на чл.45 ЗЗД е доказан , като са установени авторството, противоправността на деянието и вината на водача на л.а. „О.“ с рег.№ ** , К.М. за настъпване на ПТП на 26.06.2018г. и причиняването по непредпазливост на средна телесна повреда на М. Д. Р. ,за което има постановено влязло в сила решение по нахд.№308/2022г. на РС-Севлиево, ползващо се с доказателствената сила по чл.300 ГПК.

От представените писмени доказателства и заключението на СМЕ се установява ,че във връзка с проведеното лечение на получените увреждания от процесното ПТП , са направени от ищеца разходи общо в размер на 80лв. за заплащане на потребителска такса и закупуване на медикамент. Същите съставлява претърпени имуществени вреди и относно тази претенция искът по чл.432 КЗ следва да бъде уважен.

При определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди, съдът взе предвид вида и характера на получените от ищеца при процесното ПТП увреждания , причинените от тях болки ,стардания и неудобства, тяхната продължителност ,период на възстановяване и последици. Получените фрактури – разместено счупване на гръдната кост в средната трета и счупване на второ дясно ребро, са довели до трайно затрудняване движението на снагата . Съпътстващите травмата болки са били най-интензивни през първия месец, когато приемал обезболяващи. Проведена е и антитромбична профилактика с Фраксипарин. Проведеното лечение на травматичните увреждания е било консервативно, с носене на корсет в продължение на едни месец, поддържащ рамената в изправено положение, с хигиенно-диетичен режим , ограничаващ двигателната активност за период от три месеца. Болничният престой е бил шестдневен ,след което възстановяването е продължило в домашни условия. Общият възстановителен период е бил шест месеца. През първия месец след изписването от болница, ищецът е изпитвал значителни неудобства и ограничения в ежедневието си и е имал нужда от чужда помощ - не е можел да се навежда , да се облича и обува ,да ляга и става свободно и да си служи с ръцете, не можел да спи по гръб , усещал пробождания при поемане на въздух. Имало период, през който ежедневно ходел до Спешна помощ в гр.С. за поставяне на инжекции /св.У. /. За период от три месеца е бил в отпуск по болест, през който период двигателната активност при ищеца е била ограничена , имал е болки при движение на снагата , при извършване на спонтанни дихателни движения и ограничена физическа активност относно упражняване на трудова дейност. След третия месец започнал работа, но продължавал да изпитва болки в гърдите при по-интензивни физически натоварвания . След шестия месец можел свободно да упражнява физически труд. Към момента е настъпило пълно възстановяване , като само през зимните месец ,при застудяване усеща дискомфорт в областта на гръдната кост. Към настъпване на инцидента ищецът е бил 52 год., в работоспособна възраст , работещ като технически ръководител в пречиствателна станция за питейна вода, като поради получените увреждания е бил в невъзможността да работи през тримесечния период , в който е бил в болнични , а след заръщането си на работа, е продължил да изпитва дискомфорт до шестия месец след произшествието от болки в гърдите при по-интензивни физически натоварвания. Възстановителният период е протекъл без усложнения, в рамките на обичайния за такъв вид увреждания , без оперативни интервенции, след шестия месец работоспособността на ищеца

е била възстановена и е могъл да изпълнява професионалните си задължения без ограничения. Съобразявайки тези обстоятелства и обществено – икономическите условия в страната към момента на увреждането, съдът намира, че дължимото обезщетение за причинените от процесното ПТП неимуществени вреди на ищцата следва да се определи в размер на 24 000лв. До този размер предявеният иск по чл.432 КЗ следва да бъде уважен, а в останалата част до предявения размер от 25 500лв. следва да се отхвърли.

От СМЕ се установява, че уврежданията при ищеца могат да бъдат получени само при поставен предпазен колан. С оглед на това е неоснователно възражението на ответника за съпричиняване на вредата от ищеца.

Ответникът е направил възражение за погасяване по давност на вземането за законна лихва. Към датата на предявяване на исковата молба – 26.04.2023г. е изтекла погасителната давност по чл.111,б“в“ ЗЗД относно вземането за законната лихва за периода 17.09.2018г. – 25.04.2020г. Законната лихва върху дължимото от ответника обезщетение за неимуществени и имуществени вреди следва да се присъди от 26.04.2020г.

При този изход на делото и на основание чл.78,ал.6 ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на Габровски окръжен съд държавна такса в размер на 963,20 лв. и 150лв. разноски за изготвената СМЕ.

На основание чл.78,ал.1 ГПК на ищеца са дължими разноски .

От пълномощника на ищеца са претендирани разноски за адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство при условията на чл.38 ЗА. В представения договор за правна защита и съдействие на л.15 от делото е посочено ,че страните уреждат отношенията за възнаграждение при условията на чл.38,ал.1,т.2 ЗА. Съобразно обема на осъщественото процесуално представителство и уважената част на иска , следва да се присъди адвокатско възнаграждение на адв.И., като пълномощник на ищеца, за настоящото производство в размер на 2570 лв. , на осн. чл. 38, ал. 2 ЗА и Наредба № 1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

На ответника следва да се присъди възнаграждение съразмерно отхвърлената част от иска. Направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение е основателно. Претендираното е в размер на 4800 с ДДС. Съдът намира ,че същото следва да бъде намалено до минимално предвиденото в чл.7, ал.2,т.4 от Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения – 3236 с ДДС. Общо разноските са в размер на 3736лв., като съразмерно отхвърлената част следва да се присъдят на ответника разноски от 219лв.

На основание изложеното ,съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД ОЗК ЗАСТРАХОВАНЕ АД , ЕИК121265177, със седалище и адрес на управление гр.София, ул.“Света София „№7, ет.5 да заплати на М. Д. Р. , ЕГН*****, от с.С. ,обл.Г. обезщетение за претърпени от ПТП на 26.06.2018г. неимуществени вреди в размер на 24 000 лв., ведно със законната лихва от 26.04.2020г. до окончателното изплащане на сумата и за претърпени имуществени вреди в размер на 80лв.,

ведно със законната лихва от 26.04.2020г. до окончателното изплащане , като ОТХВЪРЛЯ иска в останалата част в размер над 24 000лв. до размер на 25 500 лв. претендирано обезщетение за неимуществени вреди от ПТП на 26.06.2018г. и в частта относно искането за присъждане на законна лихва върху сумата от 25 580лв. за периода 17.09.2018г. – 25.04.2020г .

ОСЪЖДА ЗАД ОЗК ЗАСТРАХОВАНЕ АД , ЕИК121265177, със седалище и адрес на управление гр.София, ул.“Света София „№7, ет.5 да заплати по сметка на Окръжен съд-Габрово държавна такса от 963,20 лв. и разноски в размер на 150лв

ОСЪЖДА ЗАД ОЗК ЗАСТРАХОВАНЕ АД , ЕИК121265177, със седалище и адрес на управление гр.София, ул.“Света София „№7, ет.5 да заплати на процесуалния представител на ищеца адв.Б. Ц. И. от САК, с адрес гр. София, ул. „Граф Игнатиев „№5, офис. №207, адвокатско възнаграждение в размер на 2570лв. ,на основание чл.38, ал.2 от ЗА.

ОСЪЖДА М. Д. Р. , ЕГН*****, от с.С. ,обл.Г. да заплати на ЗАД ОЗК ЗАСТРАХОВАНЕ АД , ЕИК121265177, със седалище и адрес на управление гр.София, ул.“Света София „№7, ет.5 сумата от 219лв. разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд – Велико Търново в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Габрово: _____